

Caracterizarea personajului Aurica din romanul Enigma Otiliei

Revers al Otiliei, impreuna cu care face un cuplu antinomic, Aurica se situeaza la antipodul feminitatii. Daca Otilia ramane o "enigma", pe Aurica o caracterizeaza automatismul psihologic. Ea este fata batrana (30 de ani), cu trasaturi inasprite, cu fata prelunga si barbia ascutita "ca un ac", trupul slab si uscat, si parul rarit. Aceste date fizice ii dau un aer si mai varstnic, plasand-o in jurul a 40 de ani.

Tocmai de aceea, e obsedata de neimplinirea erotica. Unicul scop este, logic, casatoria, vazand in orice barbat un posibil mariaj. Insuccesele repetate sunt motivate in ochii celorlalti prin purtarile ei de "fata cuminte". In consecinta "adversara" ei. Otilia, evident curtata e taxata nemeritat cu apelativele "dezmatata" si "destrabalata".

Cand ii parvine vestea ca Pascalopol, intrat in vederile ei, se va logodi cu Otilia, izbucneste in hohote de plans. Viata ei este, asadar, o continua refulare. Nici plimbarile pe Calea Victoriei, in cautarea unei aventuri, nu dau rezultate. Scene absurde, precum despletitul in fata oglinzii insotit de fredonarea unui cantec lugubru, traduc o criza psihologica fara iesire. Banala, acra, lipsita de farmec si de generozitate, Aurica va deveni, cu siguranta, "baba absoluta".